

[Arne Larsen.]

Om undersøgelserne så skal gennemføres i en kommission eller i et permanent udvalg, i et egentligt forskningsinstitut eller på anden hensigtsmæssig måde, er et spørgsmål, som vel er mere eller mindre underordnet, bare vi kommer i gang. Det centrale spørgsmål bliver dog naturligvis, hvilke områder forskningen skal beskæftige sig med. Vi er et lille land, og der må vel være grænser for, hvad vi skal forsøge at binde an med. Her vil jeg pege på, at et forskningsarbejde jo også er i gang i de øvrige skandinaviske lande. Såfremt man kunne koordinere en del af denne forskning i Skandinavien, så vi understøttede hinanden og foretog en arbejdsdeling, kunne vi sikkert opnå gode resultater, uden at det kom til at koste det enkelte land alt for kolossale summer.

Vi bør sætte ind på felter og områder i vort forskningsarbejde, hvor man må antage, at man får de største, de gunstigste virkninger til gavn for færdselssikkerheden. Jeg tror, at man forholdsvis hurtigt kan opnå sådanne resultater. Vi ved, at en stor del af ulykkerne, henved tre fjerdedele, sker i byerne, disses forstæder og i bymæssige bebyggelser; vi har også en vis fornemmelse af, at der virkelig opnås en nedsættelse af ulykkernes antal og omfang, når let og tung trafik og hurtigere og langsommere trafik adskilles, ved anlæg af nye veje, omkørselsveje, afstrikning, opstilling af trafiklys m. m., som jo alt sammen har været omtalt af de øvrige ordførere; men vi trænger til at få klarlagt virkningerne af de enkelte foranstaltninger, til at få at vide, hvordan vi bedst giver pengene ud i færdselssikkerhedens tjeneste.

Der er f. eks. stærkt divergerende opfattelser af, hvor mange ulykker der forårsages ved, at bilerne er i dårlig teknisk stand. Det er dog i vidt omfang ting, der kan måles og vejes, og vi synes, der bør gøres en videnskabelig indsats her. Interessant er det i den forbindelse — den højtærede minister var jo også inde på problemet om lastvognene og undersøgelserne af lastvognene — at Forenede Danske Motorejere, som jo har oprettet et net af prøvestationer ude over landet netop i trafiksikkerhedens tjeneste og for at højne den tekniske standard af vor automobilpark, også foretager

et vist grundigt analysearbejde, og her kan man f. eks. meddele, at af 5.000 undersøgte køretøjer var 99 pct. behæftet med tekniske fejl — det er jo et ganske kolossalt tal. Der var ca. 9,5 pct. fejl på hver vogn; heraf var der tale om lettere fejl for ca. en tredjedels vedkommende og grovere fejl for to tredjedels vedkommende. Det viser, at også personbilparken er behæftet med væsentlige fejl. Her bør der gøres noget, og her kan det ikke nytte noget, at man sparer pengene.

Jeg har bemærket, at ærede medlemmer af dette høje ting er inde på sparebestrebelse og bl. a. har talt for, at man udskød bygningen af de såkaldte biltilsynshaller. Jeg finder, at noget sådant er helt forkert. Det er netop på et sådant område, man hurtigst muligt bør finde en løsning.

Statistisk departements ulykkesstatistik er meget værdifuld og kan være et udgangspunkt for tilrettelæggelse af et undersøgelsesarbejde, der sigter mod at finde ud af, hvor de største ulykkesmuligheder findes, d. v. s. hvor de største virkninger kan opnås, når man sætter ind. Statens vejdirektorat undersøger jo ulykkesforholdene og kortlægger de steder, hvor ulykkerne fortrinsvis finder sted på vore veje. Også den viden bør kunne udnyttes positivt. På vore læreanstalter foregår også en vis forskning, og jeg tror, det vil være nødvendigt at foretage en vis koordinering af al den forskning, som finder sted på disse områder. Derfor kunne jeg tænke mig, at man især burde koncentrere sine kræfter om at opbygge et trafiksikkerhedsinstitut. Ligesom vi har statens byggeforskningsinstitut og statens socialforskningsinstitut, var det måske rimeligt at lave et virkeligt transportforskningsinstitut, hvor jo trafiksikkerheden ville indtage en fornem plads.

I øvrigt er vi naturligvis tilhængere af, at man udfører et undersøgelsesarbejde, eventuelt ved hjælp af en kommission eller et hurtigt arbejdende udvalg; det er ikke givet, at der bør være politisk repræsentation heri, for vi råder jo på væsentlige områder over en masse sagkundskab; det, det gælder om, er at udnytte denne sagkundskab og ved hjælp af den at finde frem til, hvad der egentlig bør ske på hele trafiksikkerhedsområdet.

Jeg vil tilsige mit partis positive medvir-